

Sy-li spěwał,
Pilně džěłal,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatosok
Zradny je.

Za staw sprócn
Napoj mócný
Lubosc ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Cerstwosc da.

Njeh ty spěwaš
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh čí khmana
Ziwnosc je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

Serbske njedželske łopjeno

Budyschin

12. januara 1930

Bauzen

Samolwity redaktor farat Wyrgeč w Rožaczach. — Čiřič a naklad Smolerjez knižičiřičeje a knižarje, sap. dr. i wobm. ruł. w Budyschinje. Wuhadza kóždu łobotu a płaczi šchwórczłěnje 108 łotych pjenjełtow

1. njedžela po tšjoch kralach.

Líst na Romškich 12, 1: Ja napominam waš, lubi bratija, pšhes šmilnošć Božu, šo bñšćeje šwoje čžela podali ša žiwn, šwjaty a Bohu špodobny wopor, kotřńž je wašša rošumna Boža šlužba.

Šswjaty japoštol Pawoł je w přěnim powučaznym džěle šwojeho lišta na Romškich na to połašal, šštož je Bóh nad nami čžinił, hdnž je naž bjes šašlužby prawny čžinił je šwojeje hnadny pšhes wumoženje, kotřěž je šo pšhes Ješom Ahrñsta štało. W druhim džěle, kiž šo š našim tekstom šapocžnje, nam na wutrobu kladže, kať my nětko šo Bohu ša to džakowacž mamy. Na wulki dar Boži šwjaty japoštol hišćeje ras wrócžo pohladujo pišhe: Ja napominam waš pšhes šmilnošć Božu. Šštož je šmilnošć doštal, šo ša to džakowacž dyrbi; a tutón džak ša šmilnošć Božu šo pšhede wšchěm połašowacž dyrbi w rošumnej Božej šlužbie. Na šch a rošumna Boža šlužba ma wošebje ta bñčž. šo šwoje čžěło podamy ša wopor.

Boža šlužba je pšhezo była, tež přědny hačž je Bóh čžłowjekam šwoju šmilnošć šjewił we šwojim šynu Ješufu Ahrñtužu. Žadny lud hačž dotal hišćeje njeje na šemi namakany był, kiž njeby někaťe wašchne Božej šlužby poměł. Ale Boža šlužba tñch, kotřńž šo Boža šmilnošć njebešhe šjewiła, je š wjetšha jenož šwonkowny škutk. Boža šlužba šchěščijanow pať, kotřńž šu šmilnošć Božu na šebi šhonili, rošumna Boža šlužba bñčž ma, duchowna Boža šlužba, šo šo, kať Ješuf praji, wěrní modlerjo š Wótzej modla w duchu a w prawdže. Niz něhdže tať, jako by tuta duchowna Boža šlužba jenož w potajnyh myšlach a šacžucžach wutroby wob-

štejala, ně, šnutšowne šmyšlenje ma šo šwonkownje połašowacž w žiwjenju. A to pšhede wšchěm š tñm, šo šwoje čžěło podamy ša wopor.

Wopor bešhe hižo do Ahrñtužoweho čžajša najwažnišhi džěl Božej šlužby. Kať pola póhanow, tať tež w Šisraelškim ludu šo škocžazny wopor pšhinjekešhe. Š tñm šo pšhed Božim hněwom šchitowacž a Boha šebi ša pšhečžela čžinicž chžndu. Wšhitke tute wopory šu šo došonjałe w tñm jenym woporje, pšhed kotřńž šu wopory štareho šluba jenož šnamjenja, we woporje Ješom Ahrñsta. Šsyn Boži je šo, jako měšchnił a woporne jehnjo w jenej wošobje Bohu woprowal na wol-tariju šchžija. Š tutym woporom je Bóh šwět šam še šobu wujednal a je naž špodobnyh šchžinił w lubowanym. (Češ. 1, 6.) Po tutym woporje na Golgacže žane dalšhe wopory wjazny třěbne nješju, kať pižane šteji: Š jenym woporom je do wěčžnošće došonjal tñch, kotřńž budža wužwjećeni. (Šebr. 10, 14.) My šchěščijenje šnajemy jenož hišćeje duchowne wopory našchich modlitwow a šhwalbných špěwow a wopory lubošće našchich dobrotow, kať w tñm šamžnym lišče šteji: Woprujmy pšhes njeho Bohu pšhezo šhwalbny wopor, to je plód hubow, kotřěž jeho mjeno pošnajetej; dobrotu pať čžinicž a wudželečž nješapomacž; pšhetož tajke wopory špodo-baju šo Bohu derje. (Šebr. 13, 15, 16.)

A tola šwjaty japoštol wo čžělnym woporje rěčži, ko-trňž šmy Bohu winojči. Niz čžěło škocžecža šebi žada, ale šwoje šamžne čžěło jemu podacž mamy. Našhe čžěło pať wumrěčž njedyrbi, ale žiwe ma šo Bohu š woporej pšhi-nječž. Žiwn wopor bñčž dyrbi. W tñm pať našch wopor štarotestamentškim woporam runy bñčž ma, šo, kať woporne

štokjo w templu bjes poroka hncz dyrbiesche, kwiate czelo Bohu i woporej pschinjeſemny. S s w j a t n wopor hncz dyrbi. Potom našch wopor Bohu ſo lubi. Naſche czelo B o h u i p o d o b n y w o p o r b u d ſ e.

Žiwny wopor naſche czelo hncz dyrbi. Hdnž paſ ſo neſchto wopruje, potom to, ſchtož ſo wopruje, wumrécž dyrbi. Niz taſ, ſo bychmy, kaſ ſo to w póhanſtwje ſtawa abo kaſ je ſo to w ſtarej kſcheſczijanſkej zyrkwi ſtało, ſwoje czelo czwilo- wali a krjudowali, abo ſo bychmy, kaſ je to hiſchje pola kſheſczijanow, židow a muhamedanſkich waſchne, ſwoje czelo pojimali a ſo poſczili. Naſch Wótž w njebyeſchach na tym žane ſpodobanje mécž njemóže! Abó budže naſche duchowne ži- wjenje woprawdže i tym poſbėhnjene, ſo ſwoje czelne žiwjenje i mozu potłócžimny? Praji ſo drje: S poſczenjom ſo duſcha wotwjaſa, ſo mohła ſo lóžſcho i njebyeſkim wykoſczam po- ſbėhnycz. Ale njemohło tež nawopaſ, dokełž czelo a duſcha hromadže ſluſchatej piſches piſchirótienje czelneho žiwjenja naſche duſchine žiwjenje ſchodu czerpicž? Tón Bóh, kiž je nam naſchu duſchu daſ, je nam tola tež naſche czelo daſ. A tón tutón dar dſakowny njeſpóſnaje, kiž jón ſebi wykoſo njewaži.

Schtož duchownemu žiwjenju we naſch hroſh a jo do ſtra- cha pschinjeſe, to njeſſu naturſke, czelne potrebnocze, ale wjele bóle njewužitne wužiwanje naſcheho czelneho žiwjenja. Hdnž lėnjoſcz czela człowjekej ſadžewa, ſwoju piſchirkuſchnoſcz dopjelnicž, abo hdnž czelny lóſcht jeho i njerodnemu a nje- pócziwemu žiwjenju ſawjedže, potom jeho duchowne žiwjenje ſchodu czerpi. Tuž ſo w kſheſczijanſkim žiwjenju wo to jedna, niz, ſo naturſke, piſchirodne žadanja a hnucža ſwojeho czela i mozu potłócžimny, ale ſo je w mozy mamny a je wucžiſczimny. Naſcha roſumna Boža ſlužba njewobſteji w morjenju czela, ale w poſhwjeczenju czelneho žiwjenja. Tohodla ſwjatny japo- ſchtoł žiwny wopor naſcheho czela ſwjatny wopor mjenuje. A tajki wopor ſo tež Bohu derje ſpodoaba. A hdnž taſ ſwoje czelo podamy ja žiwny, ſwjatny a Bohu ſpodobny wopor, potom je to naſcha roſumna Boža ſlužba. Samjen.

Sbóžni ſu cži, kiž cžiſteje wutroby ſu, pschetož woni budža Boha wiđžecz.

Naſch lubny Sbóžnik ſwėdcži tu,
So budža Boha wiđžicz,
Kiž maju cžistu wutrobu
A budžeja ſke hiđžicz.
Schtož hłubje hladacz chže,
Paſ tola póſnaje,
So je wiſchaf kóžda wutroba
Piſches hrėch taſ jara njecžiſta.

Schto nėtko wot naſch wotmnye
Wiſchė hroſne hrėchne brudny?
Dha wiſchaf Esyn Boži piſchirſchot je,
Bu naſ dla człowjek thudny.
Wón je ſwoj' drohej krwju
Je wiſchaf tam na kſchižu
Tnyh hrėchow winu wot naſch wiſaf,
Hdnž je ſo ſa naſch woprowaſ.

W nim mamny dobroh' lėkarja,
Hdnž pala hrėchow rany,
Wón cžiſczji je a ſwobala,
Haj, tón je wukhowanny,
Kiž w hrėchnej cžėgnoſczji

Esó Khrystej domėri!
Kaſ ſdaleny je wot Boha,
Schtož wiſchėdnje hnadu njepnta!

Hdnž wėrju, a ſe radoſczju
Jow ſa tym Knjeſom ſlėdžu,
We wiſchėm, ſchtož žiwjenje ma tu,
Stutk ſtworicžela wiđžu.
Haj, wo nim ſwėdžny ſu
Wiſchė hwėdny na njeby,
Najnadoabniſche ſtworjenje,
Paſ, hłajczje, runje człowjek je!

We wiſchėkich džiwnych wjedženjach
Jow Boha wohladamy.
A runje w cžichich hodžinach
Joh' bliſkoſcz ſacžuwamy.
Hdnž podam jemu tu
Ja ſwoju wutrobu,
O dha tež i hnady jónu tam
Joh' Knjeſa kraſnoſcz wohladam.

S. B.

Diafoniſy.

W tutnyh dnjach doſta tón abo tamny na wſchach liſt a w nim próſtwu. Ale niz próſtwu wo pienjeſny, kaſ drje ſebi myſliſch. Nė, próſtwu wo neſchto žyle druhe. Wo człowjekow, wo człowjekow, kotſiž ſu ſwólmiwi a kſmani do džela ſtupicz, kotrež je ſobu to najrjeſche, najnadoabniſche. Próſtwu wo kſheſczijanſki, kotrež ſu ſwólmiwe, do džela diafoniſow ſa- ſtupicz.

Džiwno to. Wiſchudžom po žylym kraju ta wulka ſkóržba, ſo džela njeje, ſo dželo nimaja, ſo ſu bjes džela. Ale tu je džela telko a telko — a dželaczjerjow, dželaczjerki tu nimaja. A ſaſo: njeje to džiwno? Wny pschiróžemny wot póhanow ho- dom. Tute ſaſbėhnnychu tu ſamſnu ſkóržbu. A to njeje nowa ſkóržba. Jeſuſ Khrystuſ ſam je prajiſ, ſo žně ſu wulke, ale dželaczjerjow je mało. A dožyla, to njeje po prawom žana ſkóržba. To je wyſkanje, radoſcz nad žohnowanjom Božeje luboſczje, kotraž ſo roſliwa a ſo wiſchitkim człowjekam pschi- dželuje. Ale tuta radoſcz ſkórži, ſo człowjekajo to pschemało ſpóſnawaja, pschemało ſebi tutu luboſcz pschirwojeja, psche- mało w tutej luboſczji dželaja a ſtutkujaja, pschemało ſe ſtutkom wobſhwėdcžeja, ſo tutu luboſcz Božu ſaſo lubuja.

A woſebita a woſebna ſlužba w tutej luboſczji je byla hižo pschi ſpoczatkſ kſheſczijanſkeje zyrkwe ſlužba diafoniſje. Esyndom mužiſkich je nam w Zapoiſchtoſkich ſtutkach mjenowa- nych — Zap. ſt. 6 —, kotſiž do tuteje ſlužby ſtupichu. Sa- ſtojnižy almožinow ſo woni mjenuja, diafonojo. A pódla diafonow diafoniſy. Čžitaj Romſk. 16. Phoebe bė jena i nich.

A tajkich diafoniſow, ſmilnych kotrow trjebamy my nėtko ſa pschichod wjele. Wjele jich hiſchje pobrachuje.

A cžehodla pobrachuja ſmilne kotry? Žyle wėſczje je na tym wina duch naſcheho cžaſa. Wjele młodnyh holzow nochze wjažny w thodženju ſa Jeſuſom ſlužicz, wjele i nich nochze ſo ſwjaſacz. A nimo toho je nėtko tež telko powoſanijow ſa žónſku wotewrjeny. A to a tamne mohło ſo pschidacz. Ale pschi wiſchėm njeſmė ſo na jene ſabycz: Jara wjele njewė- nicžo prawe ani wo ſlužbje diafoniſow ani woſebje wo ma- cžėnym domje diafoniſow, nicžo wo wuwucžowanju diafo- niſow a wo polach, na kotrychž dželaja. A tute ſu jara wiſche- lafore a wobſchėrne. So by ſo tutón pobrach wotſtronil, chže- my tež my tu neſchto roſpiſacz wo žiwjenju, wuwucžowanju

a skutkowanju diakoniŝy a wo maczerńym domje, a to nje-
trjebamy jenoż do piŝow a knihow pŝchi tym hladacŝ, ale
ŝnajemy to hiżo piŝes lětdžejatki zyle woŝobinŝy, a wěmny
zyle woŝebje to, ŝo je dželto diakoniŝy jara rjane, jara ŝpo-
możne, ale paŝ teŝ jara czeŝte, ŝo paŝ je tuto dželto taŝ wob-
ŝchěrne a wiŝhelafore, ŝo drje ŝkoro kóžda žónŝka w nim to na-
maŝa, ŝchtož je jeje woŝebite polo. A teŝ to wěmny, ŝo runje
mjes diakoniŝami rjana pětna towaŝŝnoŝcŝ knježi a ŝo tam
mjes nimi teŝ radoŝcŝ bydli, kotraž ŝo wě rjenje wjeŝelicŝ.

Dalŝheho wo tutym znyłym dželte móže kóždy woŝadny
ŝaraŝ prajicŝ a potom drobniŝheho wo maczerńym domje dia-
koniŝow. Tón nam najbliŝŝi a najbóle ŝnaty je Drježdžan-
ŝki maczerńy dom na Budniŝkej dróŝy w Nowym Měŝcie, ko-
trný je mohŝ njedawno poŝwjecŝicŝ ŝwój nowy Boži dom.
A tutón Boži dom je ŝkutt ŝhromadneje woporniwoŝcŝe a lu-
boŝcŝe ŝotrow, kotrež ŝu ŝwoje žiwjenje do ŝlůžby luboŝcŝe
ŝtajile a taŝ w najŝim cžaŝu runje pomnik ŝchěŝcŝijanŝkeje
wěry, ŝwěry, luboŝcŝe, džaŝownoŝcŝe, woporniwoŝcŝe.

*

Něŝto wo wufublanju a wo dželte luboŝcŝe diakoniŝow.

Šchtož chze žónŝtu diakoniju ŝroŝumicŝ, t. r. ŝchtož chze
dželto a žiwjenje a wiŝho, ŝchtož hewaŝ diakoniŝy je, ŝroŝumicŝ,
tón dnyrbi wot Jeŝuŝa Chryŝtuŝa ŝem piŝińcŝ. Jeho zyle
žiwjenje a ŝkuttowanje, jeho czerpjenje a wumrěcŝe bē ŝlůžba
luboŝcŝe, bē to do ŝkutta ŝtajene ŝłowo Mat. 20, 28: „Cžlo-
wjeka ŝyn njeje piŝiŝchoŝ, ŝo by ŝebi daŝ ŝlůžicŝ, ale ŝo by
wón ŝlůžiŝ a daŝ ŝwoje žiwjenje t wumóženju ŝa jich wjele.“
Jeho piŝhecŝe, jeho wola bē a je, ŝo ŝo teŝ cži, tiž jeho ŝu,
daja wjeŝcŝ wot tajkeho ducha. Jana 13, 15: „Ja ŝym he-
ŝempel daŝ, ŝo byŝcŝe teŝ wy cžinili, taž ja wam cžiniŝ
ŝym.“ Taŝ je ta ŝlůžba, w kotrež ŝ luboŝcŝu cžłowjekam ŝlů-
žicŝ, ŝdobom ŝlůžba, w kotrež Chryŝtuŝej ŝlůžicŝ. Wobej
ŝlůžbje chze žónŝta diakonija do wěrneho znyŝa ŝjednociŝicŝ.
To wupraji teŝ ŝtare heŝklo diakonijow: „Šchto chzu ja?
Eŝlůžicŝ chzu ja!“ — Taŝ je to Lóhe, „nan diakoniŝow“ we
Neudettelsau w Bajerŝkej wuprajiŝ.

Komu chzu ja ŝlůžicŝ? — Tomu Knjeŝej na jeho ŝhu-
dny a hubjeny.

A ŝchto je moja mŝda? — Ja njeŝlůžu ani ŝa džaŝami
ŝa mŝdu, ale ŝ džaŝa a ŝ luboŝcŝe. Moja mŝda je to, ŝo ŝmēm.

A hdyž piŝchi tym kónz woŝmu? — „Woŝmu-li ja kónz,
dha woŝmu kónz“, rjekny kralowa Eŝther, kotraž tola toho
hiŝcŝe njeŝnaju, kotrehož lubujo byŝy ja kónz wŝaŝa a ko-
trný njeŝchida, ŝo ja kónz woŝmu.

A hdyž ŝo piŝchi tym ŝeŝtarju? — Moja duŝcha budže ŝo
ŝelenicŝ taž palma, a tón Knjes budže mje ŝncžicŝ ŝ hnadu
a ŝe ŝmilnoŝcŝu. Ja kholdžu w měrje a ŝo njeŝtaram.

To je diakonija!

Tu ŝjewi ŝo jaŝnje teŝ roŝdžel, kotrny je mjes diakoniju
a mjes wjele ŝ tnych druhich ŝjednociŝenŝtwow ŝotrow. Dia-
koniju njemóžeŝ ŝebi mnyŝlicŝ bjes tutoho ŝwjatŝa ŝ Chryŝtu-
ŝom, bjes ŝaŝoženja na Chryŝtuŝa. Haj, diakonija njeby wja-
žny diakonija byŝa, by-li wona chzyla Chryŝtuŝa a wěru do
Chryŝtuŝa na boŝ ŝtajicŝ, dokelž je to pobocižna wěž, abo ŝo
tomu dožyla wotrjež.

Šo je tuta diakonija ŝnowa wozucžila w rjanocžji a
možy, ŝa to ŝlůŝcha džaŝ duchownemu T h e o d o r e j G l i e d-
n e r e j w Kaiŝerswerth n. Rh. Jeho mjenujemy wobnowje-
rja ŝaŝobudžerja žónŝkeje diakonije. Jeho woŝada bē woŝriedž
katoliŝkeje wokolinu jara kholda a czerpjeŝhe nuŝu. Tohodla
pucžowaŝhe Gledner, ŝo by ŝa nju kollektu ŝběraŝ. Na taj-
lim pucžowanju piŝińdže teŝ do Zendželŝkeje. Tam ŝlůŝheŝhe
wo Hilži Trn, kotruž dženŝa hiŝcŝe „jandžela jatny“ mje-

nuja. Wona bē hłuboŝko nuts pohladacŝ mohŝa do ŝnuts-
towneje a ŝwontowneje nuŝy jatny a bē ŝo tohodla poŝna
horliwoŝcŝe do dželta daŝa ŝa tuty ch wobohich w jaŝtwach; chz-
ŝhe jim pomhačŝ, jich ŝrudny dónŝ položicŝ a hubjene wob-
ŝejnoŝcŝe w jaŝtwach reformowacŝ. A wona je w tym wo-
porniwje a ŝe wiŝhej ŝwěru a luboŝcŝu ŝkuttowala. Wona
je tohodla jena ŝ tnych prjedybžejkow naŝheje nětcžijheje
žónŝkeje diakonije runje taž Amalija Sieveking. Tuta je ŝo
w cžaŝu kholdy w Hamburgu ŝe wiŝhej luboŝcŝu a woporni-
woŝcŝu ŝa wobohich kholdy ŝtaraŝa a jich hładaŝa, njedžiwajo
na ŝtrachy a ŝwoje žiwjenje a ŝamoženje.

Gledner njewrócži ŝo jenož ŝ pienjeŝami, ale teŝ ŝe
wiŝhelakimi ŝpomóžnymi naŝhonjenjemi do domiŝny a ŝa-
pocža tu ŝwój poŝdžicŝho taŝ wobŝchěrny a wulki ŝpomóžny
ŝkutt ŝchěŝcŝijanŝkeje luboŝcŝe. (Poŝracžowanje.)

Kaŝ by byŝo?

W Japanŝkej je něhdže wjeŝ Kawadani mura. To je
woŝebita wjeŝ. Je hódny, ŝo ŝo jeje mjeno wiŝchudžom mje-
nuje. A wjele hódniŝhe je, ŝo wiŝchudžom ŝpytaja po piŝiŝla-
dže tuteje japanŝkeje wŝy cžinicŝ.

Kawadani mura wobŝamŝny w lěcže 1927, na pjecž lěŝ
wiŝchón alkohol ŝaŝaŝacŝ, ŝo by ŝ nalutowanymi pienjeŝami
mohŝa nowu ŝchulu natwaricŝ. Šcžehwiŝ tutoho poŝtajeŝa ŝo
nětko jewja. Wobnydlerŝtwo je wjele ŝtrowiŝhe hač prjedy.
Eŝwójbne žiwjenje je ŝbožowniŝhe; dželci ŝu lěpje ŝ jedžu
wobŝtarane a lěpje ŝwoblekane.

A to njeje wiŝho. Dželacŝ dalŝchich japanŝkich wŝow je
podobneho wobŝamŝnyŝo; chzedža nalutowane pienjeŝy ŝa
twarjenje pucžow naŝožicŝ, wodowodny ŝa powodjenje polow
twaricŝ a ŝo wo to poŝtaracŝ, ŝo bychu ŝebi piŝchi wohnjowej a
wodowej nuŝy a piŝchi ŝemjerženjach lěpje pomhačŝ móhli.

Njeby dobre a wužitne byŝo ŝa taŝ někotreho, ŝo by ŝam
ŝa ŝo hižo tajke wobŝamŝnyŝ? A ŝwójby a domy, teŝ wŝy a
měŝta mohŝe ŝcžehowacŝ.

Pŝalm 146, 5.

Derje tomu, kotrehož pomóž tón Bóh ŝakubowny je, kotrehož
nadžija ŝteji na tym Knjeŝu jeho Bóŝy.

Š l ó ŝ: D Božo luboŝny.

Th, Božo, ŝy mój Bóh,
Mój Wótečez dobročiny;
Eŝy ŝtworiŝ, ŝdžeržal mje,
Eŝym ŝ tvojeje hnady žity.
Mje ženje njewopuŝcŝcŝ,
Na tebe ŝpuŝcŝejam ŝo,
Mój hród a ŝkaŝa ŝy
A moje bohaŝŝtwo!

Mój Božo, pomhaj mi
Wiŝchón ŝy lóŝcht, hrěchi hidžicŝ,
Šo ŝbóžny twe njeby
Mohŝ tebe wěcžnje widžecŝ!
Štwor cžistu wutrobu,
Mi twójoh' Ducha daj,
Daj roŝom ŝ mudroŝcŝu,
Mi t njeby dopomhaj!

Mój Božo pomhaj mi,
Šo cžinju wolu tvoju!
Tvoj Duch ŝwjecž wutrobu,
Šdžerž, ŝchituj duŝchu moju
Tu w cžaŝnym žiwjenju!

Budź wodźer frowny mi!
Na tebie twarju wscho,
Mój Wótze, pomhaj mi!

Mój Božo, pomhaj mi,
So wscho ło derje radzi,
So jemnu derje stej
We twojej wulkej hnadze!
Edal wscho ste wote mnje,
Gdyž strachi hroža mi,
Ja t tebi řdychuju:
Mój Wótze pomhaj mi.

W wschej nudy pomhaj mi,
Najwyschicha pomoz bójska!
Bjes twojej pomozu
Tu spada wscha mój cziłowśta. —
Gdyž ty mi wupomhach
S tej nudy na frowe
We fwojej frowoscezi,
Dha je mi řpomhane.

Mój Božo, daj wschat mi
Tu řmutschno řwonchno mēra!
So t hańbje njepřichindu;
Njeh roscze moja wēra,
Mój džen řo nakhila.
Kať bōrsy tu řo cźmi!
We řmjertnej hodźinje,
Mój Wótze, pomhaj mi!

Mój Wótze, wodaj mi
Wscho, řchtož mam njedobrehu,
Dla řesom řchrystuřa,
Řiž řa mnje czerpiť řeho
Na řchřu řaľostnje
W najwjetřkej luboscezi,
Mi njebjo wotewřiť,
Mi dobyť řiwojenje!

Mój řesu pomhaj mi!
Wo pomoz řhu cze řrořhcz,
Ty, řnježe řwērnny, mje
Chřhť na wutrobje nořhcz.
Sso řobu wjeřelicz
Chřu, t tomu pomhaj mi!

J. W.

Žyrkej a řtat.

W Schlejskej řu řwjařki řa czeľowucžowanje ř řchesczi-
řansřimaj řyřwjomaj wēřte řařadny wucžiniťe, řotrež řu ř do-
brym řchřkladom. S nimi dny řo řwjeczenje njedžele řchř-
tacž a hajicž. Tohodla tež řřeni dny wucžinjenjow hnydom
na tole wořebje džiwa, prajizy, řo je řwada tutny řořtaje-
njow, dozpicž, řo bny řo njedžela a řchřpořnate řwjedženje
lēpje řwjecziťe. — Druhi dny: Bože řkľužby a wscho, řchtož
t nim řkľuřha, maja řo řchřed mylenjom řchřitacz; tohodla
njepocžnu řo wuhotowanja na drōhach a řřawny řmēřnach
do 1½12 hodźin. Mēřtna řa řport a druhe řumnořcze řa řport
njepřacz a řa řřawne mēřtna w tutym řmēřle, t. r. tu řmēřža
řo řry a řportřke řwjedženje tež w czařu Bořich řkľužbow wot-
mēwacz ř wuwřaczom tny řchři 4. dny řu mjenowanny řnyow.
— 3. Mēřtna řa řtart a řa wumēřenje řtařetow njepmēřža,
řdyž nēřat mōžno, bliže řacz 300—500 metrow Bořim řkľuž-
bam bnyč. — 4. Řřenej dny tny řřioř wulřich řwjedženjow,
dale wēřte wořebje wuřbēřnjene řwjate dny — Čřich řjatl,
pořutny džen, Bože czeľo atd. — wořtanu dopoľdnja bjeře
wschēř řportřkich wuhotowanjow; popoľdnju je mōžno, řaře

wotmēwacz. Ssmjertnu njedželu njeje řa řny džen řany
řařich. — 5. Řchři wulřich wuhotowanjach, řotrež řny džen
abo wjařny dnyow řraja, maja řařtupjēřřwa řyřwjom a
řporta do toho w tym jednacž; njemōža-li řchřesjene řchřinč,
ma řo řud řa rořřudženje powoľacz.

Wřhelafe ř blisřa a řalořa.

Sa Nořaczizy bē njedžela 4. adwenta wořebita njedžela.
Řařha řhula wuhotowa řřeni řrōcz řodowny řwjedžen řa
džeczi a řarřchich. Džeczi bē řu řhulřtu řřřu řjenje wupřchřlo
a wscho řēřnje řchřprawile. řodowny řchřom, pořny bēřny
řwēřdow a řwēřčřow bē wēřo řobu to najřjenřche. řarřchi a
řchřeczeljo džeczi bē řu tež w bohatej řicžje řchřřhwatali.
Řřeni džēř pořřiczi wobrařny a řry ře řcžēřom. Wone řo wot-
mēnjowachu ře řpēwami a řchřednořchřami a řbudžichu radořcz.
Čhřny řu poľařacz řawjēřelenja řymřke řo czařa. W řchře-
řawny řchřinčje wulři řumpodich, řiž mējēřche wulři řrut, ale
pať tež wjeľe doborny řuřřow řa wulře a male džeczi — wēřo
jenož poľkľuřchne. W druhim džēľu wocžinichu řo řu na wul-
teř bēľe řcžēřje wulře řnihi ř piřanym wobrařami, řotrež bē
řumpodich řchřinjeřč. řodowna řtawiřna a řodowna radořcz
bē řu wuhladacz w řřany wobrařach a řodowne řřowa a
řpēwny wscho wukľadowachu a pořjenřchichu. Řo řřomadnym
řodownym řēřluřchu poľzařowa řo mēřtopřchēřřy řhulřřke
wubjerk, řnyes řreuřř, wucžerjomaj řř. řernhardtēř a řdel-
mannej řa řutu řřanu pořřicžēřku.

S řorřchiz. W minjenym lēczje 1929 je řo narodžilo 39
džeczi, a to 23 řōľow a 16 řōľow; řchřpowēřdanny řu 22
pořow, w řorřchizach wēřowanny řu 14 pořow. řonřmēřo-
wanny řu 37 džeczi, a to 21 řōľow a 16 řōľow; řerbřny
řonřmēřowanny řu 27 džeczi. řemřēľo je 33 wořobow,
ř nich 5 řchřes njepřožo, 8 ř nich bēřche řchřes 80 lēř. ř řpo-
wēřzi bēřche řich 1885 wořobow. řa řbēřřach je řo řawdalo
1264,73 řr., řbēřřa řa řmutsřowne řiřřijonřřwo je wunjeřčla
172,25 řr., řa řuřřav-řdolřřře řowarřřwo 271,70 řr., wopory
řa poľanřře řiřřijonřřwo 767,46 řr. (ř jene řo řoma 500 řr.),
řa wořadnu řiaľonřřu 271 řřřnow.

S Wjelecžina. Řařha wořada řicži 4000 duřřow. W Bo-
řim řomje wotmēřu řo řoni 44 řpowēřřow, řotrymž 2317 řpo-
wēřny řchřřhadžachu, řamne řēľo bē řich 2396. S řonřřich
řpowēřny bē řu 923 muřřřich a 1394 řōňřřich. řale dořřachu
58 (45) řwjate wotřařanje řoma. řjes řpowēřnym bē řu
59 (76) řonřřmandow, a to 34 řōľow a 25 řōľow. řaro-
džichu řo 75 (88) džeczi, řjes nimi 35 řōľow a 40 řōľow.
řorřwonarodženny džecžatřow bē ř nich 5 (2) a řrōžny dwoř-
niři. Řchřpowēřdali řu řo w řařřim Bořim řomje 42 pořow
(51), ř nich řuchu řu 32 (40) pořow wēřowanny. řale řemřē-
řu 51 (43) wořobow. řu poľřjebachu řo 67 (47) wořobow,
ř nich řa řornřořōřčanřře poľřjebniřchčřo 3, řbnyřne 64 řa
Wjelecžanřřu Božu řolu. Řařřarřha wořoba dořpi 89 l. 5 m.
a 8 dnyow. Wuřbēřnyč řo řa, řo řuchu řoni jenož 8 džeczi
wjařny poľodženny řacz řa wořadnym poľřjebniřchčřomaj
řemřēřny poľřowanny. Řchřřařane 14 řyřřwřřřich řbēřřow
wunjeřčechu 754 řr. (683 řr.). Řchřede wřchēř řa řo řařpom-
nič řbēřřa řa řwjedženju řřioř řřalow řa řwjate řiřřijonřřwo
ř 190 řr. (130 řr.) řola řoni poľny řuřōň řwjedžen řa nje-
dželu. řa řřutři lubořcze wořadni 1616 řr. (1560,82 řr.) wo-
prowachu. řoni 5 wořobow ř řyřřwje wuřřupi a řunje řēľo
řo řařo do njeje wřōczři.

řřřowanje: ř. w ř. řa 1. po Čřřřř. — ř. w ř. řa
2. po Čřřřř.